

Thư ngỏ: HUẤN TỪ ĐẦU NĂM BÌNH TÝ CỦA ĐỨC THẦY

Sydney, ngày 18 tháng 2 năm 1996

Kính thưa các bạn, hôm nay ngày vui tôi có dịp được đến đây trình diện cùng các bạn, chung vui để đón mừng năm Bình Tý. Năm Bình Tý là một năm chúng ta phải gói ghém tất cả những gì chúng ta có và thực hành cho đúng đắn để tiến tới tốt đẹp hơn. **Ngày hôm nay các bạn thấy khắp thế giới chúng ta đồng đi một đường lối qua Muc Bé Tám hằng tuần, khắp các nơi trên thế giới đồng một nhịp tiến hóa cùng tu cùng tiến hóa để tránh tất cả những nạn tai sắp đến.** Do tâm thanh tịnh chúng ta có thể giải quyết tất cả những cái gì có thể làm rối ren tâm thức của chúng ta, nhưng hoàn cảnh là nghiệp, nghiệp lực lôi cuốn chúng ta, chúng ta nắm pháp mà thực hành pháp đứng đắn là chúng ta sẽ có pháp lực giải tỏa tất cả những nghiệp chướng trong nội tâm.

Cho nên mỗi ngày chúng ta càng có cơ hội hội tụ và tự hứa thực hành đứng đắn hơn, không nên xiên xẹo, không nên bóp méo pháp và thực hành không đứng đắn, không tạo sự ỷ lại. Ỡ lại tức là tạo sự tầm tối cho nội thức, trong thực hành là đem lại sự sáng suốt trong nội tâm của chúng ta. Cho nên toàn thể bạn đạo Vô Vi khắp thế giới đồng đi một đường hướng là không thay đổi, cương quyết như vậy, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai. Các bạn thực hành đứng đắn thì tự động chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai. Không nên ôm những chuyện của người khác đem làm sự dây động trong nội tâm của chúng ta, thì chính ai là người tạo sự chậm tiến cho chính chúng ta? Chính mình đã tự tạo sự chậm tiến cho nên phải ôm pháp, phải hành pháp, thì các bạn càng hành pháp càng có pháp lực và nếu các bạn bỏ pháp là các bạn càng ôm nghiệp thì càng gia tăng nghiệp lực. Có người nói tôi bây giờ thiên được, có người nói tôi bây giờ không thiên được là tại vì mình giữ không đúng pháp và thực hành không đứng đắn, không thương lấy chính mình thì làm gì có pháp lực mà tiến thân. Các bạn nhìn tôi năm nay cũng bảy mươi mấy tuổi rồi, vẫn khỏe mạnh vẫn đi đây đi đó, vẫn có cơ hội đến thăm các bạn, nhưng mà các bạn bên Úc năm nay được hiểu dịp lắm, **Tết Tây Tết Ta, đại hội đủ thứ cũng có sự hiện diện của tôi. Nhưng đó là một cái duyên lành giữa chúng ta. Nên nắm lấy pháp mà thực hành. Do đâu mà Ông Tám có cơ hội đến thăm chúng ta một cách dễ dãi như vậy? Do sự đầy công hành pháp Bè Trên mới chứng giám, mới hộ độ cho ông có duyên đi chớ ông cũng nghèo như chúng ta không phải giàu, sống bình thường như chúng ta đâu có gì hơn chúng ta đâu.** Nhưng mà do sự đầy công Bè Trên lúc nào cũng ân độ. Các bạn tin tưởng có Bè Trên thì các bạn thực hành đứng đắn rồi càng ngày càng gom gọn các bạn sẽ thấy rõ duyên Trời và công thực hành cương quyết của bạn sẽ hòa hợp thành một khối để tiến hóa, thì bão bùng nguy hiểm thiên cơ biến chuyển tâm chúng ta không dây động, chúng ta mới là người tu. Không có vì lẽ này lẽ nọ, tâm thức của chúng ta lúc nào cũng phát triển. Chuyện đời chúng ta không có lưu ý, lo xây dựng nội tâm để tiến hóa mới thấy rõ nguồn gốc của chúng ta từ đâu đến đây rồi sẽ về đâu mà chúng ta còn ôm chấp, vì lẽ này lẽ nọ là tự tạo sức yếu cho chính mình, không có sức mạnh, càng ngày càng yếu thêm, càng chấp là càng yếu, không có dũng chí. Vô Vi thấy vậy nhưng mà luôn luôn thử thách các bạn để cho các bạn thấy sự dũng chí của các bạn đến đâu? Vị trí các bạn ở đâu? Sự dũng mãnh tiến hóa của các bạn ở đâu thì các bạn sẽ có cơ hội thành công ở tương lai. Quên vị trí của chính mình là tự hủy hoại tâm thân mà thôi. Đạo có một thôi, Đạo Trời có một thôi mà chúng ta không cương quyết không nghiêm chỉnh thực hành thì mất đạo, mất đạo mất tâm là loạn. Cho nên nhiều người loạn thuyết nhiều lắm, tới đó thử thách cái là không chịu được.

Cho nên này hôm nay Vô Vi đồng nhứt sanh hoạt chung, mỗi ngày chủ nhật chúng ta cũng đồng một nhịp thở, một cuộc khai tâm mở trí để thăng hoa, cho nên các bạn phải đầy công đóng góp vào đó để dẫn mình tự tiến và ảnh hưởng người kế tiếp ở tương lai. Nhân loại rất khao khát sự thanh tịnh của chính họ. Mà họ có mà tại sao họ mất thanh tịnh? Vì họ bỏ, bây giờ chúng ta nhắc lại họ trở về với sự thanh tịnh thì không có người nào không có. Vui, sống phải vui, sống mà buồn sống làm cái gì? Dễ gì có cái thể xác, có khối óc nhưng mà sống buồn rồi chết ra thế nào? Còn buồn hơn nữa. Sống phải vui, có cái thể xác duyên dáng trật tự của Trời

Đất đã ân ban, mà chúng ta không thực hành để kiểm điểm, để thấy rõ những gì của chúng ta có và lui về thanh tịnh mà tiến hóa thì Phật Tiên đâu có xa lạ với chúng ta. Phật Tiên là con người khổ thực hành thành đạo, chứ Phật Tiên không phải người sướng, khổ hạnh mới thành Bồ Tát mà chúng ta đây bây giờ sung sướng quá. Từ Việt Nam qua đây ăn ở có hết rồi, bây giờ sung sướng quá chúng ta thiếu cái gì đây? Tự nhiên có tiền chạy vô nhà, bây giờ làm cái gì đây? Thiếu tu, không nên tiếp tục phá hoại mình nữa. Phải tu, phải sửa tiến, tiền kiếp có tu kiếp này mới có hưởng, bây giờ chúng ta phải tu để liên tục có hưởng và để có phát triển trong tâm thức, chứ đừng nói vì lẽ này vì lẽ nọ rồi tạo khổ cho chính mình, bỏ tu là tai hại nhất, không nên tiếp tục hủy hoại chính mình nữa. Cố gắng tu đi, năm Bính Tý là năm thử thách, mà chúng ta đã qua nhiều trận đồ rồi, ngày hôm nay chúng ta khôn hơn hồi trước, trưởng thành hơn hồi trước rồi, nhóm Vô Vi bắt đầu tiến tới trưởng thành, đừng chỉ thăng hoa không lệ thuộc, không nên pha dèm tất cả những cái pháp khác, nhưng mà chính chúng ta đang nắm pháp không hành lại chế pháp khác tức là đi lộn đường, nắm pháp phải hành pháp mới tạo được pháp lực cho chính mình có cơ hội tiến hóa thay vì thụt lùi.

Cho nên duyên lành đến tôi có cơ hội gặp các bạn thì được gặp được vui, mà hằng tuần rồi đây sẽ có sự hiện diện giúp đỡ các bạn trong lúc tôi bàn bạc về Mục Bé Tám, hằng tuần các bạn có cơ hội khai tâm mở trí, đồng nhứt để thăng hoa thì chúng ta mới có cơ hội về Trời, nếu chúng ta thay đổi là tư hủy mà thôi. Đầu năm tôi không biết nói gì hơn, chúc các bạn tâm thân an lạc và cố gắng thực hành trong ý thiền lành để lập thành một cái gương tốt cho người kế tiếp. Họ thấy dũng chí của chúng ta tiến hóa thật sự thì họ mới học mà họ mới tiến, đó là chúng ta đã làm đại sự cho mọi người kế tiếp cùng tiến cùng tu. Nếu chúng ta vì lẽ này lẽ nọ mà bỏ quên dũng chí của chính mình là hồ thẹn vô cùng, hồ thẹn với Trời Đất. Chúng ta rất đầy đủ, hiện tại rất đầy đủ, không có một người nào thiếu, nên tăng văn minh đã đóng góp vô cùng mà chính chúng ta không biết hưởng và không chịu thực hành để tới đích, đó là tội chúng ta tạo cho ta mà thôi. Tội là gì? Là sự tối tăm, yếu hèn mới là tội, chúng ta dũng mãnh thăng hoa không có tội, không có tội phước, ý chí là một không có tội phước. Hằng ngày tu luyện tự tháo gỡ tất cả những cái gì rối ren trong tâm lẫn thân của chúng ta thì chúng ta không có khổ. Cương quyết đi, thực hành đi. Chính tôi là đã thực hành, mỗi năm các bạn đều nghe qua âm thanh của tôi và cũng đã thấy được mạo diện của tôi, càng ngày tôi càng vui trẻ tôi không có khổ nữa, thì các bạn đi đường nào sướng hơn? Đi con đường thanh nhẹ tự cứu đó là con đường sướng hơn. Cả thế giới nhân loại đang đau khổ, đang đắm chìm trong tiền tài danh vọng. Thiên cơ biến chuyển, dờ nấp ra các bạn thấy chém giết lẫn nhau đầy hết, giết hại mưu đồ gạt găm lẫn nhau. Khắp thế giới chứ không phải riêng một xứ Việt Nam. Cho nên chúng ta có cơ hội đã cảnh tỉnh chúng ta, chúng ta phải lui về thanh tịnh mới tiến hóa nổi. Nếu mà chúng ta không lui về thanh tịnh chúng ta cũng sẽ đắm chìm như những nơi đó. Thiên cơ cũng cảnh tỉnh các bạn rất nhiều. Đừng có đắm chìm trong tiền tài danh vọng mà phần hồn sẽ khổ ở tương lai.

Không biết nói gì hơn, chúng ta có cơ hội vui nên tiếp tục bàn bạc trong tâm thức hàn huyên lại, để đem một sự dũng mãnh thăng hoa của mọi cá nhân để tiến hóa, là **chính các bạn tu thiền là các bạn làm đại sự trong giây phút này, không phải các bạn làm tiểu sự, tranh chấp là tiểu sự, thực hành sửa mình là đại sự, làm một việc cho tất cả mọi việc ảnh hưởng cho tất cả những người kế tiếp, đó là phước đức vô cùng.** Ngày hôm nay các bạn thấy những vị ca sĩ còn ra đóng góp cho Vô Vi, đem những lời chơn lý ca hát để cho những người kế tiếp được nghe, được hiểu, được thấy giá trị của chính họ mà tiến chứ không phải làm mê hoặc lòng họ. Những vị ca sĩ đó cũng sáng suốt, cũng ở đời này, cũng bị những sự gây cản của cuộc đời, thức tâm nghe qua những lời chân lý mà nắm đó mà hát xướng để độ tha tại trần, để cho mọi người thấy giá trị của chính họ rồi cùng tu cùng tiến, rồi Vô Vi tương lai sẽ mạnh hơn, sẽ nhẹ hơn. Mạnh một cách thanh nhẹ để ảnh hưởng người kế tiếp, chứ không phải mạnh một cách cướp giật và vô trách nhiệm. Nói đến đây cũng có hơi nhiều, đầu năm kính chúc tất cả các bạn tâm thân an lạc, thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn.

LƯƠNG SĨ HẰNG

TBPTĐN #0035 (25-2-1996) -- Thư Ngõ: Huân Từ Đầu Năm Bính Tý Của Đức Thầy